

NORMBLADEN PVH (GIDSEN VOOR GOEDE PRAKTIJKEN)

Toepassingsgebied: KATTEN

Catterymanagement

Algemeen

Wat verstaan wij onder catterymanagement, wie zouden aan deze regels moeten voldoen.

Onder Catterymanagement verstaan we

- het inrichten van het huis en ruimten voor dieren en buitenverblijven.
- Hygiëne.
- Het verzorgen van de katten.
- Voeding.
- Het houden van poezen.
- Het houden van één of meerdere dekkaters.
- Elektronische identificatie, chippen.
- Vaccinaties
- Kennis over het voorkómen van ziekten.
- Kennis over gedrag.
- Raskatten fokken met stambomen.
- Administratie
- Financiën
- Kennis over dekking, dracht, bevalling en het groot brengen van de kittens

Voor wie geldt dit: voor iedereen die meer dan 1 kat heeft, waarmee gefokt wordt of dit nu een raskat of een kat zonder stamboom is.

Deze GGP is geschreven voor hobby fokkers, dus mensen die de katten in huis hebben.

Het inrichten van het huis en ruimten voor dieren en dierenbuitenverblijven.

Om een katvriendelijk en hygiënisch huis te maken komen een aantal punten aan de orde:

- Het huis moet heel goed en liefst gemakkelijk schoon te houden zijn. Alle ruimten waar de katten in komen, moeten een glad vloeroppervlak hebben, daarin kunt u natuurlijk uit vele mogelijkheden kiezen. Let er op dat in voegen vocht trekt (braaksel, urine, diarree), dat houten vloeren kapot gaan (bol worden, barsten enz.). Zorg dat naden waterdicht worden afgewerkt.
- Het mooiste is de muren (nat) afneembaar te maken, i.v.m. sproeien. Behang kan er af gekrabd worden.
- Banken en stoelen moeten ook goed gereinigd kunnen worden, dus afneembare hoezen, wasbare kussens.
- Alle meubels, alles zal goed schoongemaakt moeten kunnen worden. Katten lopen niet net als honden alleen op de grond maar komen op kasten, rekken, stoelen, tafels, bedden, vensterbanken, deuren, kortom katten komen overal.
- Een buitenren moet rondom gesloten zijn, dus geheel overdekt. Liefst een eindje de grond in, in ieder geval zo dat een kat zich niet uit de ren kan graven. In de ren plankjes waarop katten kunnen zitten, eventueel grote buizen boven in de ren, waar de katten doorheen kunnen lopen.
Bomen, indien mogelijk, om in te klimmen en door heen te spelen. Indien de ren voor een deel overdekt is, kunnen de katten ook buiten zitten/spelen als het regent of sneeuwt.

Zorg dat uw kat/ten altijd weer naar binnen kunnen als zij niet buiten willen blijven. Het mooiste is een doorgang via een kattenluik. Katten luiken zijn er in diverse maten en met diverse mogelijkheden: altijd naar binnen en naar buiten, alleen naar binnen, alleen naar buiten, en een mogelijkheid niet naar binnen en niet naar buiten. Deze luiken zijn met meest praktisch, u kunt ze afsluiten als u niet wilt dat uw kat/ten naar buiten gaan.

- In alle ruimten moet voldoende daglicht, ventilatie en verwarming aanwezig zijn. Katten vinden het heerlijk om door een raam naar buiten te kunnen kijken.

Hygiëne

Huis, dierenverblijven

Wanneer iemand meerdere katten heeft, zal er extra aandacht aan het schoonmaken van het huis en de kattenverblijven moeten worden gegeven.

In principe kan alles gewoon huishoudelijk schoongemaakt worden: nat afnemen, dweilen, zuigen, stomen met hete lucht. We kunnen als schoonmaak middelen: groene zeep, soda of Biotex (niet met Chloor). Pas met chloor op, katten 'kikken' erop en sproeien er direct urine overheen, likken er aan, kortom alles wat we nu juist niet willen.

Er zijn diverse producten op biologische basis te verkrijgen om dierenverblijven schoon en fris te houden. Met deze middelen kunt u ook vloeren dweilen en met een aantal van deze middelen kunt u een scheutje toevoegen aan het laatste spoelwater van de wasmachine om de bedjes, kleedjes enz. fris te laten ruiken.

Een ionizer en een elektronisch luchtzuiveringsapparaat zullen helpen de lucht te zuiveren en daardoor het huisklimaat frisser te houden.

Dekentjes en bedjes

Was alle bedjes, kleedjes wekelijks. Indien alle dieren gezond zijn kan dat op 30°. Hebt u één of meerdere zieke dieren, was dan op hoge temperatuur en doe een desinfectans door het spoelwater, hiermede kunt u infectiedruk verlagen.

Kattenbakken

Uit alle kattenbakken moet 2x per dag alle ontlasting worden gehaald. Minimaal 1 x per week totaal gereinigd worden, dus al het grit er uit en de bak en de kap zeer goed gereinigd worden met kokend water en zeep, uitgespoeld en met een desinfectans na spoelen. Bij veel dieren meerdere kattenbakken (1 bak per kat + 1) is een vuistregel, deze door het huis op verschillende plaatsen neerzetten. Wanneer alle bakken bij elkaar staan, zullen een aantal katten er niet op willen/durven gaan. Zet daarom de bakken zo neer dat een kat 'privacy' heeft wanneer hij op de bak wil.

Het zo schoon mogelijk houden van de kattenbakken is niet alleen noodzakelijk om een vieze geur uit het huis te houden, maar ook om de katten zo zindelijk mogelijk te houden. Veel katten willen niet op een vieze kattenbak.

Een derde maar misschien wel de belangrijkste reden om de kattenbakken schoon te houden is om zoveel mogelijk de vermenigvuldiging en verspreiding van bacteriën en virussen tegen te gaan.

Er zijn vele soorten grit en kattenbakvulling te krijgen. De kattenbakken die zichzelf reinigen hebben het nadeel dat het droge grit dat achterblijft er vaak veel te lang in blijft en alle virussen en bacteriën vasthoudt.

Eten en drink bakjes

Plaats eten en drink bakken ver uit de buurt van kattenbakken. Katten zullen niet graag eten dicht bij de 'wc' en daarbij zullen bacteriën en virussen sneller in het eten komen. Zorg voor goed en gemakkelijk schoon te maken bakjes bv. roestvrij staal, deze kunnen niet kapot en op hoge temperaturen worden schoongemaakt. Zet bij meerdere katten op

diverse plaatsen voer en drinkbakjes neer, zodat wanneer een kat angstig is voor een andere kat, deze toch nog kan eten en drinken.
Zorg voor fris drinkwater elke dag.

Het verzorgen van de katten

Hoeveel aandacht u aan de verzorging moet geven van uw katten hangt van het ras af dat u wilt hebben.

Langhaar katten: Perzen

Deze katten vragen heel veel onderhoud. Dagelijkse kammen en borstelen om klitvorming te voorkomen. Vieze ogen dagelijks schoonmaken. Controleren of er geen ontlasting en/of urine in de vacht is achter gebleven.

Halflanghaar katten. Maine Coon, Noorse Boskat, Siberisch Kat, Neva Masquerada, Heilige Birmaan, Ragdoll, Somali, Turkse Van, Turkse Angora, Nebelung als de bekendste rassen, hebben een dubbele vacht, een wollen ondervacht en een bovenvacht.

Ook deze katten zullen regelmatig geborsteld en gekamd moeten worden en komen er klitten.

Oosterslanghaar / Balinees hebben een enkel vacht en vragen nauwelijks onderhoud, al waarden zij het zeker als ze af en toe geborsteld worden.

Korthaar rassen: Brits Korthaar, Siamees, Oosters korthaar, Abessijn, Russisch Blauw, Burmees, Rexen, Begaal, Ocicat, Egyptisch Mau, als meest bekende rassen vragen maar af en toe, vooral in de periode dat zij verhareen een goede borstelbeurt. Zorg wel dat dode haren regelmatig verwijderd worden.

Naaktkatten, Sfinxen moeten regelmatig gesponst worden, anders zullen zij vettig aanvoelen.

Er zijn veel soorten borstels te koop, shampoos en verzorging artikelen. Bekijk goed wat voor uw katten de beste spullen zijn.

Bij katten die veel verzorging vragen, heel jong wennen aan in bad doen en borstelen. Een kat op volwassen leeftijd voor het eerst in bad doen, is voor de kat en de eigenaar geen pretje.

Als u uw kat in bad doet, spoel deze goed uit met water, daarna goed droogwrijven met handdoeken en eventueel droog föhnen. Pas op met naar buiten gaan i.v.m. kou vatten. Knip nagels alleen wanneer de kat niet buiten komt. De kat heeft in bomen zijn nagels nodig.

Let altijd goed op het gedrag van uw katten. Vertoont een kat ander gedrag dan normaal, probeer uit te zoeken waar het aan ligt. Begrijpt u het niet, ga naar de dierenarts. Komt daar niets uit, raadpleeg een katten gedragsdeskundige.

Katten zijn fantastische maar vaak onvoorspelbare dieren, heel gevoelig. Vaak moet snel worden ingegrepen, wanneer de kat niet in goeden doen is.

Uiteraard is veel aandacht voor de meeste katten heerlijk. Katten zijn solisten maar wanneer zij aangeven geknuffeld te willen worden moeten we daar natuurlijk tijd voor maken. Katten die niet naar buiten kunnen in een afgezette tuin of ren, zullen meer behoefte hebben aan afleiding, ga met hen spelen, met balletjes, propjes papier liefst krakend papier, katten hengels, pluche beestjes, misschien een heel klein druppeltje valeriana erop, wat uw kat ook maar leuk vindt. Het speelgoed hoeft niet duur te zijn als het maar aantrekkelijk is voor een kat.

Voeding

Katten moeten altijd over vers drinkwater beschikken.

De kat is een echte carnivoor. Dat wil zeggen dat ze vlees moet eten om te voorzien in bepaalde behoeften. Plantaardige eiwitten hebben een lagere biologische waarde dan dierlijke eiwitten. Ze worden minder goed benut. Het is daarom van belang dat in kattenvoeding de eiwitten uitsluitend of vrijwel uitsluitend van dierlijke oorsprong zijn. Deze informatie kan op de verpakking worden teruggevonden. 'Mee-eten met de pot' of vegetarisch eten is niet geschikt als volledig voedsel voor de kat. Ongewenste voeding:

- (Orgaan)vlees, vooral van het varken, maar ook rauwe kip en rauwe vis mag niet rauw gegeven worden en moet dus altijd goed gekookt worden
- Beschimmelt of bedorven voedsel, voedsel met verlopen houdbaarheidsdatum
- Onvoldoende ontdooid diepvriesvoer of direct uit de koelkast verstrekt voer
- Botjes van wild en gevogelte zijn scherp en kunnen ernstige verwondingen veroorzaken
- Veel ongekookte vis of rauw ei kan een vitaminedeficiëntie veroorzaken
- Toevoegen van vitaminen- en mineralenmengsels is niet nodig en kan zelfs schadelijk zijn
- Hondenvoer als hoofdvoedsel; dit geeft vaak tekorten bij de kat
- Teveel lever of levertraan; dit geeft een overdosering van vitamine A
- Wanneer kittens eenmaal gespeend zijn, wordt er meestal geen melk meer gegeven. Tijdens de verdere ontwikkeling van het maag-darmkanaal neemt het vermogen om melksuiker te verteren af. Uiteindelijk zal het enzym, dat zorg draagt voor die vertering, helemaal verdwijnen. Volwassen katten kunnen dan ook last krijgen van diarree als ze gewone (koe)melk drinken en/of gaan overgeven.
- Mocht uw kat zich vreemd gedragen (braken, niet normaal reageren, ongecoördineerd zijn). na het eten van iets dat niet bestemd voor hem was, neem onmiddellijk contact op met uw dierenarts.
- Pure chocolade is giftig voor een kat.

Rekening houdend met hun specifieke voedselbehoefte kunt u weliswaar zelf hun eten klaar maken, maar er zijn op de markt zeer veel soorten kant-en-klaar en volledig kattenvoedsel te koop van de diverse merken die verkrijgbaar zijn als droogvoer (kattenbrokken), blikvoer en vers vlees in kant-en-klaar verpakkingen. Er is speciaal aangepast voer voor kittens, jonge, volwassen en oudere dieren en ook is er voer speciaal ontwikkeld voor specifieke rassen en dieren met bepaalde ziekten.

Bij het voeren van katten is het belangrijk er mee rekening te houden dat katten vaak vele (20-30) kleine maaltijden gedurende het etmaal eten.

Weeg de benodigde hoeveelheid voer die uw kat nodig heeft op één dag af. U kunt dit in een doseerapparaat doen. U kunt iedere keer kleine beetjes voer in een speciale voerbak stoppen, dan krijgt de kat ook veel beweging met het bemachtigen van het voer,

Binnenkatten

Katten die voornamelijk binnen zitten en weinig beweging hebben lopen een risico te vervetten. Te dikke katten krijgen last van hun conditie en worden slomer. Daarnaast kunnen ze allerlei gezondheidsproblemen ontwikkelen, zoals suikerziekte. Ook kunnen de dieren zichzelf dan niet meer goed wassen en verzorgen.

Oudere katten (meestal ouder dan ongeveer 12 jaar) worden wat strammer en nemen minder beweging dan jongere dieren en ze lopen daarmee het risico om te zwaar te worden. Het gebit verslechtert en het dier kan kiezen en tanden kwijt raken, waardoor de opname van voedsel moeilijker gaat. Ook merken we dat de spijsvertering van het oudere dier hogere eisen stelt. Ze hebben eerder last van braken of diarree bij vreemd voedsel of kunnen last van verstopping krijgen. Ook de opname en het gebruik van (essentiële) vetzuren verandert, wat zichtbaar is in de vacht. Deze kan wat stugger en minder glanzend worden. Er zijn speciale voedingen ontwikkeld voor de senior kat. De grootte van de

brokjes en de samenstelling is hierin aangepast voor het oudere dier. Soms zijn er speciale ingrediënten toegevoegd die een rol spelen bij het voorkomen of tegengaan van overgewicht, gewrichtsproblemen of problemen bij de vertering.

Jong

Kittens drinken de eerste twee tot vier maanden melk bij hun moeder. Kittens die met kunstmelk worden gevoed, kunnen last krijgen van diarree of verstopping. In dat geval mag u beslist niet stoppen met voeden of de hoeveelheid kunstmelk verminderen.

Kunstmelig gevoede kittens zijn namelijk extra gevoelig voor uitdroging. Als er wordt getwijfeld aan de conditie van de kittens, vraag dan de dierenarts om advies.

U kunt de kittens gaan bijvoeren met wat vast voedsel als ze vier weken oud zijn en zo kunnen de diertjes geleidelijk aan gespeend worden. U kunt de droge brokjes in het begin weken in wat water of kant en klare vleesvoeding voor kittens. Er zijn speciale, complete kittenbrokjes verkrijgbaar die kleiner zijn dan het gebruikelijke droogvoer voor volwassen katten. Bovendien zijn ze rijker aan vetten en eiwitten. Op deze wijze zorgt u voor een probleemloze overgang van melk naar vast voedsel.

In de natuur brengt de moeder haar kittens eerst gedode prooi, vervolgens een bijna gedode prooi. Tot slot leren ze vanaf ca. 7-8 weken jagen op levend prooi zoals muizen, mollen, ratten en ook op vogels.

Speciaal voer voor verschillende rassen

Er zijn voor diverse kattenrassen speciale voeders in de handel, gericht op de vachten en gebitten van deze rassen. De Brokjes hebben diverse vormen aangepast op de vorm van het gebit zodat de brokjes door deze katten gemakkelijk kunnen worden opgepakt en goed gekauwd kunnen worden.

Voer voor zieke katten

Diverse voeders in droge en natte vorm voor verschillende aandoeningen kunnen bij de dierenarts gehaald worden. Dit altijd in overleg met de dierenarts.

Het houden van poezen

Poezen worden krols. De eerste maal tussen de 4 maanden en 1 ½ jaar, afhankelijk van ras en lijn. Krolse poezen gedragen zich totaal anders dan wanneer ze niet krols zijn. Ze rollen over de grond, banken, stoelen, sproeien vaak en maken een enorme herrie, sommige poezen zijn zwijgend krols, maar de meesten kondigen luid en duidelijk aan dat ze in de vruchtbare periode zitten.

Poezen zijn krols van week op week af, 1 maal per maand of per 9 weken, sommige poezen 1 of 2 x maal per jaar.

Poezen kunnen aan de poezenpil of een injectie krijgen met diverse hormoon preparaten om niet krols te worden. Bij heel veel poezen is dan niet meer te plannen wanneer ze krols worden. Dat kan direct zijn na het uitwerken van de hormonen, maar het kan ook maanden soms een jaar duren voor de poes krols wordt. Er is nooit een garantie dat de poes weer vruchtbaar wordt. Ook al zijn de preparaten veel beter dan vroeger, er blijft een verhoogd risico op baarmoederontstekingen bestaan.

Sommige poezen worden krols dóór het geven van de preparaten (vooral de pil) heen. Overleg met de dierenarts wat te doen in een dergelijk geval.

Het houden van één of meerdere dekkaters

Een dekkater is letterlijk een hoofdstuk apart.

Alvorens zelf een dekkater te houden, moeten alle voor en nadelen tegen elkaar worden gezet.

Nadelen

Een 'open' kater (een niet gecastreerde kater) heeft een aparte verzorging nodig. De kater zal, in verreweg de meeste gevallen, frequent sproeien, markeren met urine. Deze urine stinkt enorm en is nagenoeg niet zo weg te halen dat je niets meer ruikt. Daarbij komt dat de meeste katers heel veel sproeien.

Een kater heeft veel eerder in de gaten dan een eigenaar dat een poes krolt wordt en voor je het weet, is de poes gedekt.

Veel katers worden heel erg opdringerig naar de poezen en kittens toe. Ze hebben maar één doel en dat is dekken.

Hebt u maar een beperkt aantal poezen, zal de kater relatief weinig 'werk' hebben.

Hierdoor wordt hij veelal enorm gefrustreerd. Dit kan dan ook nog zorgen voor gedragsproblemen naar de eigenaar, andere katten en andere dieren in huis. Ze kunnen agressief worden, angstig, zich terug trekken, zich zelf gaan plukken (haren uit trekken), slecht eten, kortom zich heel erg ongelukkig gaan voelen.

Om een kater in huis los te hebben is bijna niet te doen. Er is een mogelijkheid om een katerbroekje aan te doen. De kater kan dan niet sproeien, niet dekken maar ook niet plassen. Let dus heel erg goed op dat de kater niet te lang met zijn broekje aan loopt, hij moet kunnen plassen, eindelijk op moeten houden is bepaald niet gezond.

Uw kater zal een eigen verblijf moeten hebben, een verblijf waarin hij kan lopen, spelen, zich goed kan bewegen. Diverse slaapplekken, kattenbak, voer en drinkbak. Heel fijn is het om aansluitend een buitenren te hebben die rondom is afgesloten voor de buitenwereld, hij mag onder geen voorwaarde er uit kunnen breken. De ruimte moet daglicht hebben, verwarming en goed geventileerd kunnen worden.

Uw kater zal heel veel extra aandacht van u nodig hebben om toch nog een beetje gelukkig te zijn. Sommige dekkaters kunnen met andere dekkaters, mits jong bij elkaar gebracht. Heel vaak wordt het toch oorlog nadat één van beiden gedekt heeft.

Bij de meeste katers is de vacht niet echt mooi, na castratie zullen de vachten mooi worden, dit geldt natuurlijk alleen voor de langhaar en halflanghaar rassen.

Voordelen zijn er natuurlijk ook.

De eigen poezen, mits ze de kater 'kennen', laten zich meestal gemakkelijk dekken. Dus meer kans op een nest.

Voor de poes geen stress met vervoer naar een dekkater en in een vreemde omgeving een tijd moeten doorbrengen.

Een belangrijk voordeel is geen risico om infecties, parasieten mee naar huis te nemen en ook niet mee te nemen naar de dekkater.

U bent niet afhankelijk van andere fokkers.

Dekking met een poes van buitenaf

Als er voor uw kater een poes komt die niet bekend is met uw katten, moet er een voldoende grote ruimte aanwezig zijn met veel vlucht mogelijkheden, ligplaatsen, verstoppplaatsen, minimaal 2 kattenbakken, meerdere drinkbakjes en eetbakjes. Deze ruimte moet groot genoeg zijn om een kooi te kunnen plaatsen waar of de kater of de poes in kan, indien het direct vechten wordt. Wanneer de poes goed krolt is als ze komt, zal het snel wennen. Is de poes door de stress ineens niet meer krolt, is het soms nodig om de dieren te scheiden en om de beurt een aantal uren in de kooi (met kattenbak, eten drinken en een fijne ligplaats) in de kooi te plaatsen. Ze zullen dan tot rust komen en aan elkaar wennen. Rustig de dieren bij elkaar los laten na 24 uur en er een tijd bij blijven om te zien of alles goed verloopt. Zonodig weer om de beurt een aantal uren in de kooi. De ruimte zal buitengewoon goed schoon te maken moeten zijn.

Daglicht, ventilatie en verwarming. De poes blijft gemiddeld 3 – 5 dagen bij de kater. Uit deze ruimte mag geen ontsnapping mogelijkheid zijn.

Valkuilen

De grote valkuil voor de meeste fokkers is dat ze een kater als kitten uitzoeken en bij het volwassen zijn blijkt dat hij niet zo mooi is uitgegroeid als wij dachten dat hij zou doen. Hij blijkt niet zo gezond te zijn, niet erg ongezond, maar een beetje ongezond, b.v. hij heeft chronische traanogenen. Met een goede, intensieve verzorging ziet het er best redelijk nog uit. De kater is heel erg lief, dus wordt hij volop in de fokkerij ingezet.

Dat deze kater in al zijn nesten veel problemen geeft wordt niet opgemerkt of er wordt alleen maar gekeken naar zijn lieve karakter dat hij (gelukkig) ook heeft doorgegeven. Een fokker moet continu selecteren. Betekent dat wanneer er iets mankeert aan een kater, maar natuurlijk ook aan een poes, deze direct moet worden gecastreerd.

De volgende valkuil is dat een kater zulke leuke nestjes geeft en daarom niet 2 of 3 keer wordt gebruikt maar ieder jaar weer, veelal ook zijn dochters, kleindochters nichtjes enz. Hierover meer in een andere GGP: *Kennis over fokken en erfelijkheid*.

Elektronische identificatie, chippen

Bij de dierenarts kan men sinds enige jaren huisdieren laten 'chippen'. Dit gebeurt door middel van een eenvoudige injectie waarmee een zogeheten chip of transponder onder de huid wordt aangebracht. Deze chip is iets groter dan een rijstkorrel en bevat een unieke identificatiecode die met een speciaal afleesapparaat gelezen kan worden. De meeste eigenaren laten hun kat identificeren en registreren in de hoop dat ze daardoor hun huisdier weer snel in de armen kunnen sluiten in geval van vermissing.

Jaarlijks belanden duizenden weggelopen of verdwaalde honden en katten in het asiel. De meeste dierenambulances, asielen, dierenartsen en de reinigingsdiensten van veel gemeenten in ons land zijn inmiddels uitgerust met een afleesapparaat: een gechipt dier zal zijn eigen huis dus vrijwel zeker terugzien.

Registratie

Een dier met een chip kan geregistreerd worden bij verschillende databanken in Nederland. Bij het chippen wordt op een registratieformulier een van de barcodestickers met de identificatiecode van de chip geplakt en worden de gegevens van het betreffende dier, de eigenaar en de dierenarts ingevuld. Dit formulier wordt naar de databank gestuurd. Een aantal databanken stuurt de eigenaar vervolgens een registratiecertificaat en een mutatiekaart. Veel Databanken zijn (via internet) meestal 24 uur per dag bereikbaar om informatie op te vragen over een bepaald transpondernummer.

Het is wel erg belangrijk dat uw gechipte kat op het juiste adres geregistreerd, zodat het nummer van de chip altijd gekoppeld is aan de juiste gegevens van de eigenaar van het dier. En dat u een verhuizing tijdelijk doorgeeft. Kijk op www.chipnummer.nl of uw kat goed geregistreerd staat.

Indien u uw raskat chipt voor dat de stamboom is gemaakt, kunt u de barcodestickers opsturen naar het stamboeksecretariaat. Dan wordt de unieke barcode onder het plastic van de stamboom van uw kat gedaan. Hiermee kunt u bewijzen dat het uw kat is die op de stamboom staat. Indien u voor het fokken gezondheids testen gaat doen, moet uw kat gechipt zijn.

Kennis over het voorkómen van ziekten

Erg belangrijk is het enten van uw katten. Zorg dat uw katten vanaf de dag dat ze bij u komen goed geënt zijn. Ze moeten minimaal 2 weken en maximaal 10 maanden voor dat u uw kat mee naar huis neemt geënt zijn, zodat het immuunsysteem van uw kat de tijd heeft gehad om maximaal antistoffen op te bouwen en hij goed beschermd is tegen alle infecties die hij tegenkomt in een andere omgeving. Uw kat zal tijdelijk door de stress van het veranderen van omgeving zeker weerstand verliezen tot hij gewend is. Overleg met uw dierenarts wat in uw geval de beste vaccinaties zijn.

Vaccinaties.

Kitten	9 weken	katten/niesziekte
	12 weken	katten/niesziekte
Volwassen	1 jaar	katten/niesziekte
	2 jaar	Niesziekte
	3 jaar	katten/niesziekte
1 per jaar niesziekte 1 x per 2 à 3 jaar kattenziekte		

Een enting tegen hondsdolheid (rabiës) is niet nodig tenzij de kat mee wordt genomen naar het buitenland en kan dan vanaf een leeftijd van drie maanden voor de eerste keer worden toegediend. De vaccinatie is, afhankelijk van de gebruikte entstof en de eisen van het land van invoer, één tot drie jaar geldig. Dieren dienen dan vrijwel altijd ook gechipt te worden.

Kattenleukemie (FeLV) is een infectie die wordt veroorzaakt door een virus. Het virus wordt overgebracht via speeksel en bloed. De ziekte heeft in ongeveer een derde van de gevallen een dodelijk afloop, maar komt gelukkig niet veel voor in Nederland. Het kan wel een probleem zijn in gebieden met veel zwerfdieren. Voor katten die met dergelijke dieren in aanraking komen is een jaarlijkse vaccinatie tegen kattenleukemie mogelijk. Ook hier kan de dierenarts het beste adviseren of dit zinvol is.

Ontworming

Kittens: Op een leeftijd van 4, 6 en 8 weken (vóór de vaccinatie) en vervolgens met 16 en 24 weken.

Moederpoes: Tegelijk met de kittens.

Alle andere katten: vier keer per jaar

Alle producten ter bestrijding van spoelwormen, die verkrijgbaar zijn bij dierenarts of de dierenspeciaalzaak, zijn effectief tegen wormen. Ze bestrijden echter niet allemaal even goed de larven die zich in de darm ontwikkelen. Ook kunnen er na de ontworming weer nieuwe wormen bij komen via de moedermelk of via herbesmetting. Daarom moet de behandeling na één tot twee weken herhaald worden, afhankelijk van het middel. Voor kittens is het beter om te kiezen voor een wormmiddel dat ook de larven doodt (larvicide werkzaamheid) en dat nauwkeurig toegediend kan worden op lichaamsgewicht.

Let op: niet alle wormmiddelen zijn bij zowel de volwassen kat als kittens te gebruiken. Laat u over het gebruik van wormmiddelen goed informeren door de dierenarts of in de dierenspeciaalzaak.

Huisdieren kunnen last hebben van verschillende soorten lintworm. In Nederland wordt nagenoeg alleen de katten- en hondenlintworm (*Dipylidium caninum*) aangetroffen. (Bij de kat ook *Taenia* vanuit knaagdieren) Deze worm wordt door vlooiën overgebracht. De infectie is niet schadelijk voor de kat, maar kan wel jeuk rond de anus veroorzaken. Een

besmetting met lintworm is te herkennen aan de 'maden' of 'rijstkorreltjes' rond de anus van de kat, in de ontlasting of op de slaapplek van de kat. Dit zijn de rijpe stukjes die aan de staart van de lintworm loslaten en als een zakje met eitjes het kattenlichaam verlaten.

De bestrijding van een lintworminfectie is tweeledig: ontworming en tegelijkertijd vlooiënbestrijding, want vlooiën brengen de eitjes over. Ontworming moet plaatsvinden wanneer lintworm wordt waargenomen. Er zijn combinatiepreparaten verkrijgbaar die zowel spoel- en lintworm bestrijden.

Vlooiën en andere op de kat voorkomende parasieten

Naast parasieten die leven in het lichaam van de kat, zijn er ook verschillende soorten die leven op de kat. Sommige zijn bekend, zoals de vlo, maar er zijn ook parasieten die minder vaak voorkomen

Vlooiën zijn de meest voorkomende parasieten bij huisdieren. Het zijn insecten die een bloedmaaltijd nodig hebben om zich voort te kunnen planten. Uit de vlooiëneitjes in de omgeving van de kat komen larven die voornamelijk van vlooiënontlasting (onverteerd bloed) leven, maar ook eten de larven ander organisch materiaal zoals lintwormeitjes, waardoor vlooiën de besmettingsbron zijn voor lintworm. Vlooiënlarven zijn lichtschuw en leven het liefst in een warme, ietwat vochtige omgeving. Daar verpoppen ze in een cocon (pop) die wel twaalf maanden in een ruststadium kan blijven. Door trillingen in de omgeving (meestal het langslopen van een mens of dier) komt de pop uit en de volwassen vlo zal een geschikt gastdier bespringen. In uitzonderingsgevallen, zoals een vlooiënplaag en/of een tekort aan gastdieren, worden ook mensen besprongen en gebeten. Vlooiën kunnen vooral kittens veel last bezorgen. Omdat ze bloed zuigen, kan bij aanwezigheid van veel vlooiën zelfs een levensbedreigende bloedarmoede optreden. Daarnaast veroorzaken vlooiën veel jeuk en onrust. Bij dieren die in hun jeugd veel vlooiënbeten hebben opgelopen bestaat ook een verhoogde kans op vlooiënovergevoeligheid. Elke nieuwe vlooiënbeet kan dan een jeukreactie oproepen van alle eerder opgelopen steekplaatsen. Bij een kat die veel buiten leeft zal de eigenaar vaak maar weinig 'jeukgedrag' waarnemen, terwijl de kat wel degelijk een ernstige infectie kan hebben. Ook zijn er veel katten die dit gedrag minder in openbaarheid vertonen. Het bijten, likken en krabben kan na verloop van tijd ernstige huidbeschadigingen veroorzaken.

Er zijn veel middelen verkrijgbaar om vlooiën te bestrijden. Overleg met de dierenarts of dierenspecialist wat in uw geval de beste behandeling is.

Luizen komen bij de kat sporadisch voor en zijn meestal het gevolg van een nestinfectie.

Schurft bij katten wordt veroorzaakt door een mijt en infectie ontstaat na direct contact met een besmet dier, vaak een symptoomloze drager (een dier zonder klinische klachten). Buiten het lichaam zijn de mijten maar enkele uren tot enkele dagen levensvatbaar. De cyclus van schurft duurt twee tot drie weken, zodat een eventuele infectie bij kittens pas na die leeftijd kan worden waargenomen. Schurft gaat gepaard met huidafwijkingen. Die beginnen voornamelijk rond de kop en breiden zich dan uit over de rest van het lichaam. De heftige jeuk en het vele krabben leiden tot beschadigingen, korsten en kaalheid. De diagnose kan door de dierenarts worden gesteld door microscopisch onderzoek van een huidafkrabsel. Voor een effectieve bestrijding moet de kat eenmaal per vijf dagen worden gewassen met een schurftdodend middel gedurende minimaal een maand. Ook nieuwere spot-on preparaten zijn werkzaam tegen deze schurftmijten. Heeft de kat direct contact gehad met andere dieren, dan moeten ook die behandeld worden. Mandjes en andere ligplaatsen dienen ook grondig schoongemaakt te worden.

De vachtmijt (Cheyletiella) is een parasiet ter grootte van een speldenknop en leeft van huidschilfers. Vachtmijt wordt voornamelijk overgebracht door direct contact met besmette dieren, maar ook door insecten als vlooien, luizen en vliegen. De symptomen bestaan uit (soms heftige) jeuk, overmatig schilferende huid en losse haren. De dierenarts stelt de diagnose aan de hand van de aanwezige klachten en door onderzoek van haren en huidschilfers met behulp van een vergrootglas of microscoop. Het materiaal voor dit onderzoek wordt vaak verzameld met de stofzuiger of met behulp van een plakbandje. Besmetting van de kat met Cheyletiella kan ook jeuk veroorzaken bij de eigenaar. Vooral op de buik kan hevige irritatie optreden. Zodra de kat behandeld is, verdwijnen ook de verschijnselen bij de eigenaar vanzelf.

De behandeling van vachtmijt bestaat uit wassen of poederen van alle dieren, eenmaal per vijf dagen gedurende vier weken. Hiervoor zijn speciale producten verkrijgbaar. Ook moeten mandjes en andere ligplaatsen grondig worden schoongemaakt.

De oormijt, of oorschurft, is een klein mijtje in de gehoorgang van de kat en veroorzaakt vaak een oorontsteking met overproductie van roodbruin tot zwart oorsmeer (korrelig als tuinaarde) en ernstige jeukklachten. Vaak krabt het besmette dier de huid rond de oren en de nek kapot, waardoor er een ontsteking ontstaat.

De dierenarts kan een oormijtinfectie vaak eenvoudig vaststellen door met een otoscoop in het kattenoor te kijken. De besmetting kan worden bestreden met zalf, een injectie of een spot-on preparaat. Alle in huis aanwezige dieren moeten regelmatig gecontroleerd en behandeld worden, anders blijven ze de infectie op elkaar overdragen.

Jonge katjes zijn overigens erg gevoelig en raken gemakkelijk besmet met oormijten. Besmetting op jonge leeftijd resulteert soms in een overproductie van oorsmeer gedurende de rest van het kattenleven. Daarom moeten kittens nauwgezet gecontroleerd en zonodig adequaat behandeld worden.

Een schimmelinfectie.

Neem bij vermoeden van een schimmelinfectie direct contact op met uw dierenarts.

Een schimmelinfectie kan bij een kat aanwezig zijn zonder dat dit zichtbaar is. Zo'n dier wordt dan een 'drager' genoemd. Wanneer er wel klinische verschijnselen optreden, bestaan die uit korstjes en vaak ronde kale plekken. Een schimmelinfectie gaat bij een kat gewoonlijk niet gepaard met jeuk. Een schimmelinfectie is door de dierenarts soms aan te tonen met een speciale lamp of microscopisch onderzoek, maar vrijwel altijd is onderzoek door middel van *een kweek* noodzakelijk. Is er sprake van een infectie, dan moeten alle in huis aanwezige behaarde dieren (niet vis of vogel...) gedurende langere tijd worden gewassen met een speciale shampoo en eventueel ook aanvullend worden behandeld met tabletten/ drankje. Scheren van de dieren vormt vaak ook onderdeel van de behandeling. Ook de omgeving moet grondig worden gereinigd: schimmelsporen kunnen lange tijd besmettelijk blijven en daardoor is een schimmelinfectie soms erg moeilijk te bestrijden.

Wanneer een kat zich uitschudt, die schimmel heeft, dwarrelen de sporen tot aan het plafond, in het behang en in de kasten. Een schimmelinfectie kan ook besmettelijk zijn voor de mens, dit geeft dan vaak veel jeuk. Bij huidklachten dient men contact met de huisarts op te nemen.

Heel belangrijk is dat Schimmel enorm besmettelijk is. Dus wanneer er bij u een schimmel infectie is geconstateerd door de dierenarts dan moeten er naast een intensieve behandeling een aantal maatregelen worden genomen.

- De cattery moet gesloten worden. Geen dieren mogen meer in het huis en geen dieren meer eruit (behalve naar de dierenarts).
- Het **MOET** bij de aangesloten raskattenvereniging gemeld worden.
- Er mag geen poes meer gedekt worden, de kater mag niet meer dekken.
- Kittens die nog verkocht moeten worden of verkocht zijn mogen **NIET** naar hun nieuwe tehuis.

Al deze maatregelen blijven van kracht totdat de dierenarts officieel een briefje afgeeft dat de cattery vrij van schimmel is.

Dit kan vele maanden intensief behandelen duren. Maar bij goede navolging van alle maatregelen is succes verzekerd.

Gebitsproblemen

Een kat heeft vaak last van tandplak en tandsteen. Dit beschadigt het tandvlees en vervolgens de wortels van tanden en kiezen die los gaan zitten. Slechte adem, ontsteking en uitvallen van gebitselementen is het gevolg. In deze gevallen is behandeling onder narcose nodig bij de dierenarts. Dit alles kan op relatief eenvoudige wijze worden voorkomen. Probeer een kat als kitten al te wennen aan het dagelijks tandenpoetsen. Hiervoor zijn speciale tandenborsteltjes en tandpasta bij de dierenarts en dierenspecialzaak verkrijgbaar. Doe dit bijvoorbeeld 's avonds. Zo behoudt u zo lang mogelijk een glanzend en gezond gebit bij een kat die niet uit de bek stinkt. Er kunnen ook speciale brokken en kauwproducten voor het gebit gebruikt worden die de vorming van tandsteen tegengaan.

Castratie

Wanneer u besluit om niet meer met een kater en/of poes te fokken, kunt u deze het beste laten castreren (bij poezen wordt dit vaak nog sterilisatie genoemd, feitelijk vindt er een castratie plaats). Dit voorkomt ongewenst gedrag (sproeien) en vechten van katers en het krols worden van de poes. Wanneer dit gebeurt op een leeftijd vanaf vijf tot zes maanden en dus voor de eerste krolsheid, dan vermindert tevens het risico op melkklertumoren en suikerziekte op oudere leeftijd.

Kennis over ziekten.

Bij twijfel over het welzijn van uw kat(ten), ga direct naar de dierenarts

Hier zullen de meest voorkomende drie ziekten behandeld worden waar veel catteries mee te maken krijgen.

Er zal in februari 2010 een zeer uitgebreide GGP komen over aandoeningen bij de kat.

Helaas hebben veel katten een verminderde weerstand. Dit heeft diverse oorzaken, o.a. meerdere katten in één huishouden. Katten zijn solisten. Katten willen zelf bepalen of ze met meerdere katten en dan ook met welke katten, ze samen willen slapen en spelen. Worden ze gedwongen om met meerdere katten in één ruimte te wonen en hebben ze geen mogelijkheid om zich af te zonderen, dan slaat de stress toe. Vaak merkt de eigenaar dat nauwelijks of niet. Het weerstandsvermogen tegen ziekten neemt af door de stress (katten zijn vaak binnenvetters) en dan slaan de virussen toe.

Niesziekte

Uw kat begint wat te niesen, krijgt natte ogen, begint te hoesten. Wordt er niets aangedaan of werkt de medicatie niet worden ze snetterig en komt er pus uit de ooghoeken.

Het niesziekte virus (dit zijn verschillende soorten) verspreid zich in de hele groep en zo zullen meerdere katten ziek worden.

Met enten is wel veel te voorkomen maar helaas niet alle vormen.

Snel ingrijpen, naar de dierenarts gaan en goed behandelen is van het allergrootste belang.

FIP

Katten (dit geldt voor raskatten maar net zo voor huiskatten en vele katachtigen) die stress ondervinden, kunnen van de één op de andere dag, zonder enig voorteken FIP (Feline Infectieuze Peritonitis) ontwikkelen.

Er bestaan 3 vormen:

- De natte vorm
- De droge vorm
- De neurologische vorm

De natte vorm is de bekendste, de kat krijgt in een paar dagen een kogelronde buik, gele oren (aan de binnenkant), geel oogwit, geel tandvlees. Als de dierenarts in de buik prikt komt er geel dradentrekkend vocht uit.

Bij de droge vorm willen de katten niet meer eten en vermageren sterk tot de dood er op volgt.

De droge vorm gaat nogal eens over in de neurologische vorm. Hierin lopen de katten merkwaardig, herkennen de eigenaar vaak niet meer, bijten van zich af. Vaak doet een oog mee, dit is het beste door een ervaren dierenarts te zien met oogspiegelen.

Behalve de natte vorm is het een uiterst moeilijke diagnose. Er zijn een aantal testen die tezamen een zo goed als zeker diagnose afgeven. Er is niet één test voor.

Er is ook geen behandeling, ten hoogste een behandeling om het proces wat uit te stellen.

Alle vormen van FIP zijn dodelijk.

FIP is op zich niet besmettelijk, ook al doet de naam anders vermoeden. FIP ontstaat wanneer het corona virus, dat bij nagenoeg alle katten aanwezig is in de darm, onder omstandigheden, zoals stress of langdurige virale/ bacteriële infecties en enten gaat muteren (veranderen) in het lichaam.

Vaak is niet eens na te gaan wat dit dodelijke proces in werking heeft gezet. Meestal zal er maar één kat overlijden uit de groep. Voorwaarde is wel zo min mogelijk (te voorkomen)

Stress.

De beste preventie is:

- Kleine groepjes katten bij elkaar die elkaar goed verdragen.
- Niet te veel nesten te gelijktijd.
- Een uiterst goede hygiëne in het hele huis en vooral met de kattenbakken, eet en drinkbakken.
- Veel aandacht geven zodat er geen verveling ontstaat.

Krijgt u te maken met FIP. Onmiddellijk alle activiteiten stoppen, met shows, geen katten meer in huis nemen, geen katten uit huis doen. Geen poezen laten dekken.

Overleg met uw dierenarts en met uw vereniging.

ABOLUTE RUST IN DE CATTERY

Giardia

Giardia is een eencellige die een parasitaire leefwijze vertoont. De levenscyclus van Giardia duodenalis kent twee ontwikkelingsstadia: het stadium in de gastheer, een zoogdier, de trofozoïet en het stadium buiten de gastheer, de cyste. Cysten zijn zeer resistent en kunnen lang overleven in verscheidene milieus, zoals water. De trofozoïet kan alleen voorkomen in een, voor de parasiet, gunstige omgeving (de darmen). Buiten de gastheer hebben trofozoïeten een geringe levensduur. Het infectieuze stadium van Giardia is de

cyste. De cysten van *G. duodenalis* komen via de fecaal-orale route de gastheer binnen. Onder invloed van het zure milieu en andere factoren in de maag wordt het excyteringsproces in gang gezet, waarbij uit de cyste twee trofozoïeten (zichzelf voedende parasieten) vrijkomen. Dit proces vindt meestal plaats in het duodenum. De ontstane trofozoïeten verplaatsen zich daarna verder het duodenum en jejunum in. De trofozoïet is de vegetatieve vorm en vermenigvuldigt zich ongeslachtelijk in het duodenum door middel van tweedeling. In het duodenum hechten de trofozoïeten zich aan de darmmucosa met hun zuignappen en veroorzaken daar symptomen zoals diarree en malabsorptie. Onder invloed van galzouten kan een gedeelte van de trofozoïeten weer differentiëren tot cysten. Door dit encyteringsproces verliest het organisme zijn beweeglijkheid en worden de nieuw gevormde cysten afgevoerd met de faeces. De cysten zijn onmiddellijk na uitscheiding infectieus. Ook trofozoïeten kunnen met de faeces afgevoerd worden, door de verhoogde peristaltische bewegingen van de darm bij patiënten met gastro-intestinale klachten. Buiten de gastheer vormen de cysten weer een potentiële infectiebron voor een nieuwe gastheer en daarmee is de cyclus gesloten

Giardia is een toenemend probleem bij katten.

Een kat moet zelf weerstand opbouwen tegen *Giardia*. Verreweg de meeste katten doen dat probleemloos. Katten die *Giardia* niet zelf kunnen overwinnen zullen voortdurend aan de steeds dunner wordende diarree zijn. Zij zullen aanvankelijk nog vrolijk zijn en goed eten. Uiteindelijk worden ze broodmager en overlijden

Er is een behandeling voor, die in de meeste gevallen goed aanslaat.

In een aantal hardnekkige gevallen wil het compleet overschakelen naar vleesvoeding helpen. Dit helpt de darmflora in een optimale conditie te brengen. Steeds meer (betere) fabrikanten voegen daarom producten als FOS en MOS toe aan de voeding.

Vooraf de veterinaire maagdarmdiëten bevatten dit en zijn te adviseren bij probleemgevallen.

Daarnaast zal ook de infectiedruk door een grote groep katten (stress) heel negatief werken.

Kennis over gedrag.

Eén of twee katten is een ander verhaal dan een groep vier of meer.

Begin met één poes, maximaal twee poezen. Voor u het weet hebt een heel huis vol.

Wanneer u wilt fokken zullen de hormonen in de groep een grote rol spelen. De stress tussen uw katten zal ongemerkt toenemen, daarmee zal door weerstand verlies de problemen zoals chronische niesziekte, *Giardia*, FIP toe gaan nemen.

Hoe u een groep kunt maken en gezond houden met zo min mogelijk stress kunt u lezen in andere GGP's.

Enkele *GGP's over gedrag* staan al op de site, een aantal volgen dit jaar.

Raskatten fokken met stambomen.

Hebt u besloten om raskatten te gaan fokken moet u lid worden van een

stamboekvoerende katten vereniging. In Nederland zijn er twaalf erkende rasverenigingen:

Twee verenigingen zijn beiden aangesloten bij de wereldwijde organisatie Fife.

- Felikat
- Mundikat

De tien andere verenigingen (de onafhankelijke verenigingen) zijn aangesloten bij het FNK (Federatie Nederlandse Kattenverenigingen)

- ECF (De European Cat Fanciers)
- Limbra (Limburg Brabant Cat Club)

- NKFV (Nederlandse Katten Fokkers Vereniging)
- NLKV (Nederlandse Langhaar Katten Vereniging)
- NPV (Nederlandse Perzen Vereniging)
- NRKV (Nederlandse RasKatten Vereniging)
- NvvK (Nederlandse Vereniging van Kattenvrienden)
- NKU-SARA (de Nederlandse Katten Unie - Sphynx and Rex Association)
- Saint pro Cat (Nederlandse Vereniging van Kattenliefhebbers)
- Neocat (Sociëteit van kattenliefhebbers)

U kunt alleen raskatten fokken en daarvoor stambomen aan vragen wanneer u lid bent van één van deze verenigingen.

Iedere vereniging heeft zijn eigen stamboek, shows en eigen tijdschrift.

De stamboeken erkennen elkaar allemaal. Wel heeft iedere vereniging zijn eigen statuten en stamboekreglement.

Bij het lid worden vraagt u gelijktijd een cattery naam aan. De Fife en het FNK heeft ieder zijn eigen centrale catteryregistratie.

Uw cattery naam zal op uw naam worden geregistreerd en is uniek en blijft tot 20 jaar nadat u het laatste nest hebt gefokt van u.

Leest u statuten, Huishoudelijkreglement en stamboekreglement goed door, voordat u gaat fokken.

Elke vereniging bepaalt zelf welke testen zij verplicht stelt alvorens er gefokt wordt.

Een aantal verenigingen eist een geldige (niet ouder dan 1 jaar) FIV en FeLV (Feline Leukemie Virus)test.

Alle verenigingen adviseren het om deze testen af te nemen bij uw kat voor de dekking.

Beiden zijn dodelijke, besmettelijke ziekten die tijdens de dekking worden overgedragen.

Houdt u zich hier niet aan zult u geen stambomen voor uw nest krijgen.

Ook al zijn testen niet verplicht is het heel erg verstandig om die toch te laten doen.

Dan zijn er de testen voor erfelijke ziekten. Van een aantal is het DNA bekend.

Een aantal testen bv. voor HCM (Hypertrofische CardioMyopathie) wordt een echo gemaakt, deze moet tot en met 8 jaar ieder jaar worden gedaan voor er gefokt wordt met de poes en één maal per jaar bij de dekkater.

Knieproblemen(Patella luxatie) moet een dierenarts onderzoeken.

Bloedgroep bepalingen middels bloed zijn bij een aantal rassen erg belangrijk.

Er zijn gehoortesten (Baertest), oogtesten(PRA)

Veel rassen lijden aan specifieke erfelijke ziekten, hiervoor zijn specifieke testen. Helaas is van een groot aantal ziekten nog niet alles bekend.

In diverse laboratoria over de hele wereld wordt heel hard gewerkt om zoveel mogelijk DNA testen te vinden voor de specifieke aandoeningen.

Helaas is het testen en uitsluiten van lijders/dragers van erfelijk ziekten niet alles

zaligmakend. Het is geen garantie om gezonde dieren te fokken. Het zal zeker enorm bijdragen om bepaalde ziekten minder te laten voorkomen of zelfs uit te bannen. Helaas zullen we tegelijk weer onbekende problemen in fokken.

Het belangrijkste is om een zo breed mogelijke genen basis op te zetten, m.a.w. dieren te kruisen die zo min mogelijk verwantschap hebben.

Nooit inteelt en lijnteelt doen.

In een andere GGP zullen we hier verder op in gaan.

Bij de aangesloten vereniging zal een katten bemiddeling zijn. Hier kunt u uw kitters voor verkoop opgeven. Tegenwoordig is een eigen website altijd erg leuk en gemakkelijk om heel veel mensen te bereiken.

Administratie bij raskatten

- lidmaatschap stamboekvoerende kattenvereniging.
- Eventueel nog een lidmaatschap van een rasclub
- Cattery naam aanvragen. (cattery naam aanvragen is niet verplicht bij Felikat/Mundikat de Fife)
- Dekbewijs invullen en de dekkater eigenaar laten invullen en tekenen.
- veterinaire o.a. dierenpaspoort-vaccinatieboekje van de poes in orde hebben.
- Testen (FeLV en FIV) in orde maken.
- Indien er in het uw ras erfelijke aandoeningen voorkomen waarop getest kan worden: testen
- Daarvoor moet uw kat gechipt zijn.
- Alle uitslagen met het ingevulde dekbewijs naar de vereniging sturen.
- Nest opgeven na de geboorte bij de vereniging.
- Stambomen aanvragen
- Kittens enten en chippen.
- Contract in orde maken voor de nieuwe eigenaren.
- Entboekjes invullen.
- Indien de vereniging een eigendomsoverdracht heeft, dit getekend mee geven aan de nieuwe eigenaar.
- Lijst maken voor de nieuwe eigenaar met voer adviezen.
- Afspraken maken over hoe u uw kitten wilt begeleiden bij de nieuwe eigenaar.
- Afspraken maken dat de nieuwe eigenaar u belt/mailt als er een probleem is.
- Maak schriftelijke afspraken met de dekkater- en/of poezeneigenaar voor de dekking (dat voorkomt misverstanden)
- Kittens opgeven bij de kittenbemiddeling van uw vereniging
- Uw website goed bijhouden, mooie foto's van de kittens iedere week erop zetten.
- Advertentie plaatsen indien u voor de kittens geen goede tehuizen kunt vinden.
- Administratie bijhouden van uw katten

Administratie bij katten zonder stamboom

- veterinaire o.a. dierenpaspoort-vaccinatieboekje van de poes in orde hebben.
- Kittens enten en chippen.
- Entboekjes invullen.
- Lijst maken voor de nieuwe eigenaar met voer adviezen.
- Afspraken maken over hoe u uw kitten wilt begeleiden bij de nieuwe eigenaar.
- Afspraken maken dat de nieuwe eigenaar u belt/mailt als er een probleem is.

Financiën

Belangrijk is het om vast rekening te houden dat fokken met raskatten heel veel geld kost. De poes moet worden aangeschaft, de entingen, de testen alvorens te fokken eventuele dierenarts kosten. De kater moet betaald worden of bij een dekking 'buiten de deur' moet de dekking worden betaald. Wanneer de dekking mislukt, hangt van het contract af hoe vaak u terug mag komen met de poes voor een nieuwe dekking. Uw geld krijgt u nagenoeg nooit terug als het niet lukt.

Een werpkistje en een kooi voor het nest (de eerste weken). De eventuele extra kosten van de dierenarts bij de dracht, het werpen (b.v. een keizersnee) en de opfok van de

kittens als er ergens problemen zijn. De entingen, de wormenkuren, het voer van zowel de zwangere poes als later de kittens, kittenmelk, extra speelgoed, Chippen en registreren, aanschaf stambomen. Eventuele kosten van kittenbemiddeling, advertentie. Mocht u de kittens niet kunnen verkopen na de eerste 13 weken (de minimale leeftijd overdracht raskittens), moet u de ruimte, tijd en financiën hebben om deze te kunnen houden tot ze een goed tehuis hebben gevonden.

Kennis over dekking, dracht, bevalling en het groot brengen van de kittens

Dit komt in een volgende GGP.

Verdere informatie: Website: www.huisdieren.nu